

"XXV ASSEMBLEA INTERCOMARCAL D'ESTUDIOSOS DE CATALUNYA".

PONÈNCIES I COMUNICACIONS.

Biblioteca d'Estudis Vallencs, vols. XXVII, XXVII, XXIX.
Valls, 1989.

per Josep Santesmases i Ollé

Un dels legats més importants de tot congrés científic són les aportacions dels seus participants traduïdes en publicacions. Sense aquest pas final els estudis que hi són presentats només poden ser aprofitats pels participants i encara d'una manera poc profunda. L'organització d'un congrés ha de preveure la publicació dels treballs acceptats. Fa bé, doncs, la Comissió Permanent de les Assemblees Intercomarcals d'Estudiosos d'exigir-ne la publicació als centres d'estudis organitzadors.

La XXXV Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos va celebrar-se a Valls i a Vilardona els dies 24, 25 i 26 de novembre del 1989, organitzada per l'Institut d'Estudis Vallencs.

En total foren 91 les comunicacions presentades, amb temàtica relacionada amb el Camp de Tarragona o la Conca de Barberà, més tres ponències encarregades per l'IEV. Tot aquest material ha estat recollit en tres llampants volums, que per primera vegada en la història de les Assemblees es van tenir editats al seu inici. Per la

seva temàtica han estat distribuïdes en 11 grups. Història general amb 7 comunicacions, Paleontologia i arqueologia amb 12 i Història medieval amb 10, formen el primer volum. El segon inclou 14 comunicacions d'Història moderna, 15 d'Història contemporània i 5 d'Arquitectura i art. El tercer volum agrupa Arxivística i bibliografia amb tres comunicacions, Geografia, economia i població amb 8, Natura amb 4, Llengua i Ensenyament amb 5 i Medicina amb 8. Amb un ràpid cop d'ull en tenim prou per adonar-nos de l'hegemonia de la Història dins el conjunt de les comunicacions presentades a la XXXV Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos. Probablement aquesta evidència es repeteix en la majoria d'Assemblees. Més i encara en el conjunt de les publicacions de cada Centre d'Estudis tot fa pensar que la Història ocupa el lloc més alt del pòdium. Això no fóra preocupant si altres àmbits científics no estiguessin inmersos en una migradesa d'investigacions. Penso ara, en treballs d'arquitectura referenciats en les nostres co-

marques, un camp gairebé inèdit; la geografia, una altra oblidada, com si tot ho haguessin escrit els estudiosos dels anys trenta; la natura, quin ampli i necessari recorregut no cal fer-hi encara!; la filologia, la toponímia, la etnografia, etc, una diversitat que ens cal promoure, si volem obtenir uns amplis coneixements dels llocs on vivim.

Evidentment que en aquesta referència bibliogràfica no podem pas pretendre fer una crítica dels treballs inclosos en els tres volums; ni la seva quantitat ni la seva diversitat ho permeten en un espai reduït com aquest. Si que ens agradria fer una valoració genèrica de la procedència formativa dels autors. En les Assemblees hi acostumen a participar gent de la més diversa índole professional. Des dels professors universitaris, és a dir professionals de la matèria estudiada, fins als estudiosos autodidactes, passant pels estudiants. També podríem fer una altra divisió, entre els assidus de les Assemblees i els qui hi participen puntualment sobretot per afinitats geogràfiques amb el lloc concret de cada Assemblea. Tot això configura una diversitat de motius que s'endevinen a l'hora de presentar una comunicació. Hi trobarem treballs ben estructurats amb aportacions interessants; treballs aprofitats amb més o menys interès però que caldria

haver-los aprofundit; treballs d'autodidactes sense uns mínims de metodologia; comunicacions dels bons amics de les Assemblees que fent una Assemblea, presenten treballs on sovint es nota una connexió forçada de l'estudi realitzat amb indret concret; també treballs que potser no busquen res més que un paper més per a tristos currículums. El judici doncs de les comunicacions ha de venir pel seu rigor científic, més enllà dels orígens formatius dels assembleistes. I és aquí on cal incidir per a millorar el grau científic dels continguts de les Assemblees. Fetes cada any en un lloc concret de la geografia catalana, és una ocasió magnífica per als estudiosos de la zona per donar noves aportacions del seu petit país, i per als estudiosos forans, més enllà de si poden o no poden participar-hi amb comunicacions, una oportunitat per aprofundir en la coneixença d'una part de la nostra terra.

Les Assemblees Intercomarcals d'Estudiosos tot i una certa necessitat de renovació que tenen, són una eina útil que es fa palesa comarca a comarca, indret a indret, amb la participació de la gran majoria dels seus estudiosos. La publicació dels seus treballs, com en aquest cas dels tres volums de les ponències i comunicacions presentades, són una aportació remarcable envers la seu de l'Assemblea i envers el país.